

Løsning til øving 21 for FY1004, våren 2008

Hamiltonoperatoren for en partikkel i et endimensjonalt harmonisk oscillatorpotensial er

$$H = -\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2}{dx^2} + \frac{1}{2} m\omega^2 x^2 .$$

m er massen til partikkelen, x er posisjonen, og ω er vinkelfrekvensen. Energinivåene er

$$E_n = \hbar\omega \left(n + \frac{1}{2} \right) ,$$

for $n = 0, 1, 2, \dots$, og de tilsvarende energiegentilstandene er

$$\psi_n(x) = \frac{1}{\sqrt{2^n n! \ell} \sqrt{\pi}} H_n \left(\frac{x}{\ell} \right) e^{-\frac{x^2}{2\ell^2}} .$$

Den karakteristiske lengden for oscillatoren er

$$\ell = \sqrt{\frac{\hbar}{m\omega}} .$$

H_n er det n -te Hermite-polynom, definert ved at $H_0(u) = 1$ og

$$H_{n+1}(u) = 2u H_n(u) - H_n'(u) .$$

Denne rekursjonsformelen for Hermite-polynomene gir at

$$H_1(u) = 2u , \quad H_2(u) = 4u^2 - 2 , \quad H_3(u) = 8u^3 - 12u .$$

I denne oppgaven tar vi for oss to identiske partikler i det samme oscillatorpotensialet. Vi antar at partiklene ikke vekselvirker med hverandre. Topartikkelbølgefunksjonen er en funksjon av posisjonene x_1 og x_2 til begge de to partiklene, og Hamiltonoperatoren for topartikkelsystemet er

$$H = -\frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{\partial^2}{\partial x_1^2} + \frac{\partial^2}{\partial x_2^2} \right) + \frac{1}{2} m\omega^2 (x_1^2 + x_2^2) .$$

a) Vis at topartikkelbølgefunksjonen

$$\phi(x_1, x_2) = \psi_j(x_1) \psi_k(x_2) ,$$

som er et produkt av to enpartikkelbølgefunksjoner, er en energieigenfunksjon for topartikkelsystemet med energi $E_j + E_k$, når enpartikkelbølgefunksjonene ψ_j og ψ_k er energieigenfunksjoner for enpartikkelsystemet med energier E_j og E_k .

Vis at denne topartikkelbølgefunksjonen er normert, slik at

$$\int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 |\phi(x_1, x_2)|^2 = 1 ,$$

når enpartikkelbølgefunksjonene ψ_n er normerte,

$$\int_{-\infty}^{\infty} dx |\psi_n(x)|^2 = 1 .$$

Vi skal vise at ϕ er en løsning av den tidsuavhengige Schrödinger-ligningen, så da setter vi inn:

$$\begin{aligned} H\phi(x_1, x_2) &= \left[-\frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{\partial^2}{\partial x_1^2} + \frac{\partial^2}{\partial x_2^2} \right) + \frac{1}{2} m\omega^2 (x_1^2 + x_2^2) \right] \psi_j(x_1) \psi_k(x_2) \\ &= \left[-\frac{\hbar^2}{2m} \psi_j''(x_1) + \frac{1}{2} m\omega^2 x_1^2 \psi_j(x_1) \right] \psi_k(x_2) \\ &\quad + \psi_j(x_1) \left[-\frac{\hbar^2}{2m} \psi_k''(x_2) + \frac{1}{2} m\omega^2 x_2^2 \psi_k(x_2) \right] \\ &= (E_j + E_k) \psi_j(x_1) \psi_k(x_2) = (E_j + E_k) \phi(x_1, x_2) . \end{aligned}$$

Det viser ganske riktig at ϕ er en løsning med energi $E_j + E_k$.

At ϕ er normert, skyldes at normeringsintegralet kan faktoriseres:

$$\int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 |\phi(x_1, x_2)|^2 = \left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_1 |\psi_j(x_1)|^2 \right) \left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_2 |\psi_k(x_2)|^2 \right) = 1 \cdot 1 = 1.$$

b) Hvis $j = k$ ovenfor, så er topartikkelbølgefunksjonen ϕ symmetrisk,

$$\phi(x_1, x_2) = \psi_j(x_1) \psi_j(x_2) = \psi_j(x_2) \psi_j(x_1) = \phi(x_2, x_1).$$

Dette er derfor en mulig bølgefunksjon dersom de to partiklene er bosoner.

Hvis $j \neq k$, så er topartikkelbølgefunksjonen ϕ hverken symmetrisk eller antisymmetrisk, men vi kan symmetrisere den og få en mulig bølgefunksjon for to bosoner,

$$\phi_s(x_1, x_2) = \frac{1}{\sqrt{2}} (\psi_j(x_1) \psi_k(x_2) + \psi_j(x_2) \psi_k(x_1)).$$

eller vi kan antisymmetrisere den og få en mulig bølgefunksjon for to fermioner,

$$\phi_a(x_1, x_2) = \frac{1}{\sqrt{2}} (\psi_j(x_1) \psi_k(x_2) - \psi_j(x_2) \psi_k(x_1)).$$

Vis at både ϕ_s og ϕ_a er energieigenfunksjoner med energi $E_j + E_k$.

Vis også at de er normerte når ψ_j og ψ_k er ortonormale, dvs. når

$$\int_{-\infty}^{\infty} dx (\psi_j(x))^* \psi_k(x) = \delta_{jk} = \begin{cases} 1 & \text{for } j = k, \\ 0 & \text{for } j \neq k. \end{cases}$$

Bevis for at ϕ_s er en energieigenfunksjon med energi $E_j + E_k$:

$$\begin{aligned} H \phi_s &= H (\psi_j(x_1) \psi_k(x_2) + \psi_j(x_2) \psi_k(x_1)) = H \psi_j(x_1) \psi_k(x_2) + H \psi_k(x_1) \psi_j(x_2) \\ &= (E_j + E_k) (\psi_j(x_1) \psi_k(x_2) + \psi_j(x_2) \psi_k(x_1)) = (E_j + E_k) \phi_s(x_1, x_2), \end{aligned}$$

og er normert (vi antar at $j \neq k$):

$$\begin{aligned} \|\phi_s\|^2 &= \langle \phi_s, \phi_s \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 |\phi_s(x_1, x_2)|^2 \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 (\phi_s(x_1, x_2))^* \phi_s(x_1, x_2) \\ &= \frac{1}{2} \int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 [\psi_j(x_1)^* \psi_k(x_2)^* \psi_j(x_1) \psi_k(x_2) \\ &\quad + \psi_j(x_1)^* \psi_k(x_2)^* \psi_j(x_2) \psi_k(x_1) + \psi_j(x_2)^* \psi_k(x_1)^* \psi_j(x_1) \psi_k(x_2) \\ &\quad + \psi_j(x_2)^* \psi_k(x_1)^* \psi_j(x_2) \psi_k(x_1)] \\ &= \frac{1}{2} \left[\left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \psi_j(x_1)^* \psi_j(x_1) \right) \left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_2 \psi_k(x_2)^* \psi_k(x_2) \right) \right. \\ &\quad + \left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \psi_j(x_1)^* \psi_k(x_1) \right) \left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_2 \psi_k(x_2)^* \psi_j(x_2) \right) \\ &\quad + \left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \psi_k(x_1)^* \psi_j(x_1) \right) \left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_2 \psi_j(x_2)^* \psi_k(x_2) \right) \\ &\quad \left. + \left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \psi_k(x_1)^* \psi_k(x_1) \right) \left(\int_{-\infty}^{\infty} dx_2 \psi_j(x_2)^* \psi_j(x_2) \right) \right] \\ &= \frac{1}{2} (1 \cdot 1 + 0 \cdot 0 + 0 \cdot 0 + 1 \cdot 1) = 1. \end{aligned}$$

Bevisene for ϕ_a går likedan (når $j \neq k$).

En hvilken som helst symmetrisk tilstand er forresten ortogonal til en hvilken som helst antisymmetrisk tilstand. Bevis: skalarproduktet mellom ϕ_s og ϕ_a er

$$\begin{aligned} \langle \phi_s, \phi_a \rangle &= \int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 (\phi_s(x_1, x_2))^* \phi_a(x_1, x_2) \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 (+\phi_s(x_2, x_1))^* (-\phi_a(x_2, x_1)) \\ &= - \int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 (\phi_s(x_2, x_1))^* \phi_a(x_2, x_1) \\ &= - \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 \int_{-\infty}^{\infty} dx_1 (\phi_s(x_1, x_2))^* \phi_a(x_1, x_2) \\ &= - \int_{-\infty}^{\infty} dx_1 \int_{-\infty}^{\infty} dx_2 (\phi_s(x_1, x_2))^* \phi_a(x_1, x_2) \\ &= -\langle \phi_s, \phi_a \rangle . \end{aligned}$$

Underveis i dette regnestykket bruker vi flere knep. Først bytter vi om argumentene x_1 og x_2 både i den symmetriske funksjonen ϕ_s , det gir fortegn +, og i den antisymmetriske funksjonen ϕ_a , det gir fortegn -. Derrest bytter vi navn på integrasjonsvariablene: x_1 kaller vi x_2 og x_2 kaller vi x_1 . Til slutt bytter vi om integrasjonsrekkefølgen.

Ligningen $\langle \phi_s, \phi_a \rangle = -\langle \phi_s, \phi_a \rangle$ betyr at $2\langle \phi_s, \phi_a \rangle = 0$ og dermed $\langle \phi_s, \phi_a \rangle = 0$.

- c) Hvilke energinivå finnes det med energi $E \leq 4\hbar\omega$ dersom de to partiklene er bosoner?
 Hva er degenerasjonen (antallet tilstander) for hvert nivå?
 Hvilke energinivå finnes det med energi $E \leq 4\hbar\omega$ dersom de to partiklene er fermioner?
 Hva er degenerasjonen for hvert nivå?

Energieigenverdiene er

$$E_j + E_k = \hbar\omega \left(j + \frac{1}{2} + k + \frac{1}{2} \right) = \hbar\omega (j + k + 1) .$$

Energieigenverdiene opp til og med $E = 4\hbar\omega$ er da:

$E = \hbar\omega$: $j = k = 0$, bølgefunksjonen $\psi_0(x_1)\psi_0(x_2)$ er symmetrisk, den er mulig for bosoner, men ikke for fermioner.

$E = 2\hbar\omega$: $j = 0, k = 1$, da kan vi lage en bosonbølgefunksjon $\psi_0(x_1)\psi_1(x_2) + \psi_0(x_2)\psi_1(x_1)$ og en fermionbølgefunksjon $\psi_0(x_1)\psi_1(x_2) - \psi_0(x_2)\psi_1(x_1)$.

Vi kunne prøve med $j = 1, k = 0$, men det gir om igjen de samme tilstandene.

$E = 3\hbar\omega$: $(j, k) = (0, 2)$ gir en bosontilstand og en fermiontilstand, mens $(j, k) = (1, 1)$ gir en bosontilstand.

$E = 4\hbar\omega$: kombinasjonene $(j, k) = (0, 3)$ og $(j, k) = (1, 2)$ gir en bosontilstand og en fermiontilstand hver.

Energi	Antall tilstander		
	Bosoner	Fermioner	Totalt
$\hbar\omega$	1	0	1
$2\hbar\omega$	1	1	2
$3\hbar\omega$	2	1	3
$4\hbar\omega$	2	2	4

- d) En annen måte å løse det samme problemet på, er å innføre massesenterposisjonen $X = (x_1 + x_2)/2$ og relativposisjonen $x = x_1 - x_2$. I følge kjernerregelen er da

$$\begin{aligned}\frac{\partial}{\partial x_1} &= \frac{\partial X}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial X} + \frac{\partial x}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial x} = \frac{1}{2} \frac{\partial}{\partial X} + \frac{\partial}{\partial x}, \\ \frac{\partial}{\partial x_2} &= \frac{\partial X}{\partial x_2} \frac{\partial}{\partial X} + \frac{\partial x}{\partial x_2} \frac{\partial}{\partial x} = \frac{1}{2} \frac{\partial}{\partial X} - \frac{\partial}{\partial x}.\end{aligned}$$

Vis at Hamiltonoperatoren uttrykt ved X og x er

$$H = -\frac{\hbar^2}{4m} \frac{\partial^2}{\partial X^2} + m\omega^2 X^2 - \frac{\hbar^2}{m} \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{1}{4} m\omega^2 x^2.$$

Vi ser at massesenteret beveger seg som en harmonisk oscillator med vinkelfrekvens ω og masse $2m$, mens relativkoordinaten oppfører seg som en harmonisk oscillator med vinkelfrekvens ω og masse $m/2$ (den reduserte massen). Det impliserer at den karakteristiske lengden for massesenterbevegelsen er

$$\ell' = \sqrt{\frac{\hbar}{2m\omega}} = \frac{\ell}{\sqrt{2}},$$

mens den karakteristiske lengden for relativbevegelsen er

$$\ell'' = \sqrt{\frac{2\hbar}{m\omega}} = \ell\sqrt{2}.$$

For å uttrykke Hamilton-operatoren ved koordinatene X og x må vi gjøre et lite regnestykke som er ganske rett fram. Vi har at

$$\begin{aligned}H &= -\frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{\partial^2}{\partial x_1^2} + \frac{\partial^2}{\partial x_2^2} \right) + \frac{1}{2} m\omega^2 (x_1^2 + x_2^2) \\ &= -\frac{\hbar^2}{2m} \left[\left(\frac{1}{2} \frac{\partial}{\partial X} + \frac{\partial}{\partial x} \right)^2 + \left(\frac{1}{2} \frac{\partial}{\partial X} - \frac{\partial}{\partial x} \right)^2 \right] + \frac{1}{2} m\omega^2 \left[\left(X + \frac{x}{2} \right)^2 + \left(X - \frac{x}{2} \right)^2 \right] \\ &= -\frac{\hbar^2}{2m} \left[\frac{1}{2} \frac{\partial^2}{\partial X^2} + 2 \frac{\partial^2}{\partial x^2} \right] + \frac{1}{2} m\omega^2 \left[2X^2 + \frac{x^2}{2} \right] \\ &= -\frac{\hbar^2}{4m} \frac{\partial^2}{\partial X^2} + m\omega^2 X^2 - \frac{\hbar^2}{m} \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{1}{4} m\omega^2 x^2.\end{aligned}$$

- e) Massesenterbevegelsen bidrar til den totale energien med

$$E' = \hbar\omega \left(n' + \frac{1}{2} \right),$$

der $n' = 0, 1, 2, \dots$. Mens relativbevegelsen bidrar med

$$E'' = \hbar\omega \left(n'' + \frac{1}{2} \right),$$

der $n'' = 0, 1, 2, \dots$

Vis at $n'' = 0, 2, 4, \dots$ for bosoner, og $n'' = 1, 3, 5, \dots$ for fermioner.

Bølgefunksjonen med energi E_n for den harmoniske oscillatoren i en dimensjon ble oppgitt ovenfor til å være

$$\psi_n(x) = \frac{1}{\sqrt{2^n n!} \ell \sqrt[4]{\pi}} H_n \left(\frac{x}{\ell} \right) e^{-\frac{x^2}{2\ell^2}}.$$

Det betyr at topartikkelbølgefunksjonen som svarer til kvantetallene n' for massesenterbevegelsen og n'' for relativbevegelsen er

$$\begin{aligned}\Psi_{n',n''} &= \Psi_{n',n''}(x_1, x_2) = \Psi_{n',n''}(X, x) \\ &= \frac{1}{\sqrt{2^{n'} (n')! \ell' \sqrt[4]{\pi}}} H_{n'}\left(\frac{X}{\ell'}\right) e^{-\frac{X^2}{2(\ell')^2}} \frac{1}{\sqrt{2^{n''} (n'')! \ell'' \sqrt[4]{\pi}}} H_{n''}\left(\frac{x}{\ell''}\right) e^{-\frac{x^2}{2(\ell'')^2}} . \\ &= \frac{1}{\sqrt{2^{n'+n''} (n')! (n'')! \ell \sqrt{\pi}}} H_{n'}\left(\frac{\sqrt{2} X}{\ell}\right) H_{n''}\left(\frac{x}{\sqrt{2} \ell}\right) e^{-\frac{X^2}{\ell^2} - \frac{x^2}{4\ell^2}} .\end{aligned}$$

Når vi bytter om x_1 og x_2 , så forandrer ikke det massesenterposisjonen $X = (x_1 + x_2)/2$, men det forandrer fortegnet til relativkoordinaten $x = x_1 - x_2$.

Av rekursjonsformelen for Hermite-polynomene, nemlig $H_0(u) = 1$ og

$$H_{n+1}(u) = 2u H_n(u) - H'_n(u) ,$$

følger det (ved et induksjonsbevis) at $H_n(-u) = (-1)^n H_n(u)$. Derfor er

$$\Psi_{n',n''}(X, -x) = (-1)^{n''} \Psi_{n',n''}(X, x) .$$

Det viser at $n'' = 0, 2, 4, \dots$ gir bosonbølgefunksjoner, mens $n'' = 1, 3, 5, \dots$ gir fermionbølgefunksjoner.

f) I følge punkt e) kan energien til topartikkelsystemet skrives som

$$E = \hbar\omega (n' + n'' + 1) ,$$

der n' kommer fra massesenterbevegelsen og n'' kommer fra relativbevegelsen.

Bruk dette resultatet til å telle opp om igjen energiegentilstandene for to bosoner og for to fermioner, opp til $E = 4\hbar\omega$, som under punkt c) ovenfor.

Energieigenverdiene opp til og med $E = 4\hbar\omega$ er:

$E = \hbar\omega$: $n' = n'' = 0$, det er en bosontilstand.

$E = 2\hbar\omega$: $n' = 0, n'' = 1$, det er en fermiontilstand, og $n' = 1, n'' = 0$, det er en bosontilstand.

$E = 3\hbar\omega$: $n' = 0, n'' = 2$ og $n' = 2, n'' = 0$ gir to bosontilstander, mens $n' = n'' = 1$ gir en fermiontilstand.

$E = 4\hbar\omega$: $n' = 0, n'' = 3$ og $n' = 2, n'' = 1$ gir to fermiontilstander, mens $n' = 1, n'' = 2$ og $n' = 3, n'' = 0$ gir to bosontilstander.

Vi finner det samme antallet tilstander som under punkt c). Heldigvis!